

[Kainæs]

Jeg vil derfor gerne appellere til både socialdemokratiet og regeringen, til de radikale og til retsforbundet om at udvise fleksibilitet, således at vi hurtigt kan få gennemført et lovforslag.

SF går afgjort ind for, at man skal anvende et bruttorentepincip, således at renteindtægt ikke bliver hårdere beskattet end arbejdsindkomst. Vi går også ind for, at rentefradragsretten fjernes – det skal ske over 15 år – og ikke bare omlægges, men det helt afgørende for os er, at vi kommer i gang med enten at få lavet denne omlægning eller fjernelse af rentefradragsretten, og det både af hensyn til dansk økonomi og af hensyn til ligestilling mellem ejere og lejere. Derfor denne appel til de tre, som har udtalt sig.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg forstår godt, at SF efter vandgangen her for en times tid siden har travlt med at få flyttet diskussionen over hos andre. Jeg kan såmænd godt svare allerede nu, at vi fra radikal side er parat til at være fleksible, men så fleksible, at vi opgiver enhver anstændighed, er vi altså ikke.

Det forslag, vi behandler her, er et forslag til folketingsbeslutning. Jeg tror, det er klogt af ministeren, at han har valgt at fremsætte et beslutningsforslag. Det indeholder 7 punkter, og jeg skal – i anledning af at ministeren, i modsætning til hvad der er det sædvanlige med beslutningsforslag, har lavet et særdeles udpenslet beslutningsforslag – gennemgå dem fra første til syvende punkt, for det har nok gjort ministeren sagen vanskeligere.

Det første er, at man vil gennemføre det for indkomståret 1981, og jeg kan forsikre for, at vi skal arbejde med på, at renteomlægningen kommer fra 1981.

Punkt 2. Man vil opdele renteudgifterne i private og erhvervmæssige renteudgifter.

Punkt 3. En persons renteudgifter anses for private, medmindre den skattepligtige godtgør, at udgiften er erhvervmæssig.

Jeg giver tilslutning til disse punkter under en helt bestemt forudsætning, og det kan ikke hjælpe noget, ministeren til sin tid, hvis han ikke kan opfylde det krav, jeg nu stiller, kommer og siger: I stemte for det, for det agter vi at gøre, nemlig den forudsætning at dette er administrerbart, og hidtil er det desværre ikke lykkedes at overbevise skatteud-

valget om, at det kan lade sig gøre på den af ministeren valgte måde.

Derefter kommer ministeren til en af disse nødvendige udpenslinger, som jo først lod sig gøre, efter at vi havde gennemgået det i udvalget, nemlig at omlægningen af private renteudgifter skal ske på en ganske bestemt måde, den såkaldte nettometode, og det gæntages i punkt 6.

Så vidt jeg kan forstå SFs ordfører her i dag, var det ikke mindst det, han talte om, når man fra radikal side skulle udvise fleksibilitet – vel ikke ligefrem servilitet, men man kunne godt efter det, der skete for en time siden, opfatte det som det samme, når det er SF, der siger det.

Jeg vil meget gerne overveje nettometoden, forudsat at det kan påvises, at nettorentemetoden – altså dette, at der skal modregnes i plusrenter – har sådanne fordele, at det er undskyldeligt, tilgiveligt og forklarligt, at vi nu skal lave en skatterenteomlægning, der er til gavn for de velhavende, der gør det rimeligt, at vi i visse situationer beskatter arbejdsindtægter hårdere end renteindtægter, og gør det rimeligt, at vi begunstiger passiv investering på aktiv investerings bekostning. Såfremt man kan påvise dette ved det forslag, som arbejdet og ministerens anstrengelser skulle ende med, skal jeg gerne vise fleksibilitet. Det ville være servilitet at give efter på disse punkter uden at have fået rimelig gode erstatninger for disse meget alvorlige defekter, at der nu igen – ligesom under V og S og i eftermiddag ved hjælp af SFs indsats – skal gribes ind sådan, at det går ud over de små i samfundet.

Endelig har man valgt at køre metoden gradvis ind. Der kan være to måder – jeg kan høre, ministeren forsøger at være morsom; hvis ministeren virkelig er morsom, synes jeg, han skulle sige det heroppefra.

Jeg vil gøre ministeren opmærksom på, at en omlægning af vores skattesystem til gavn for de små blev gennemtruffet af de radikale. Det blev afskaffet igen ved hjælp af socialdemokrater og venstre mod de radikale stemmer. Det drejer sig nu alt i alt vel om 100 kr. om måneden for et folkepensionistægtepar. Jeg synes, vi er kommet langt nok ud i det.

Jeg skal slutte med at sige, at overgangen kan gøres på to måder: ved en gradvis omlægning, eller ved at man gennemfører det